

ПЕТКО Р. СЛАВЕЙКОВ
ГОРИ

chitanka.info

*От планинските рътища водица
снежлива ниско като че пълзи,
облива бледовръхлата тревица,
каквот' горещи кървави сълзи
гърдите на злочеста удовица,
кога прегръдва дребни си дечица.*

*Гори посърнали и меланхолни,
вий, голи, бледни като болни,
безвиден като зајсумял мъртвец,
люлей се тук-таме сам сух листец.
Оплаква ветер вас, бучи, нарежда,
но вий не тъжите, у вас надежда.*

*Студените вихрушки есенни
събарят жълтите ви листове,
но пролет прозявателна с зелени
и пресни пак облича ваште върхове.
А човек като побелей в гроб слизи,
да чака срок, обвит у гнойна риза.*

*Речете ми, речете, о любезни
гори, защо тъй младостта ми чезни
без да са връща, както ваш разцвет,
на пролет дважди в този бели свет?*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.